

**Česká republika
NÁLEZ
Ústavního soudu**

Jménem republiky

Ústavní soud rozhodl mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků v senátu složeném z předsedy Radovana Suchánka a soudců Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj) a Jiřího Zemánka ve věci ústavní stížnosti stěžovatele **Ing. M. Š.**, zastoupeného JUDr. Evelynou Lojdovou, advokátkou se sídlem Pařížská 67/11, Praha 1 - Josefov, proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 1. 10. 2020, sp. zn. 0 Nt 20057/2020, za účasti **Obvodního soudu pro Prahu 4**, jako účastníka řízení,

t a k t o :

- I. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 1. 10. 2020, sp. zn. 0 Nt 20057/2020, bylo porušeno stěžovatelovo právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a právo na obhajobu podle čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.**
- II. Toto rozhodnutí se proto ruší.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh předchozího řízení a podstatný obsah ústavní stížnosti

1. Včas podanou ústavní stížností, která i v ostatním splňovala podmínky řízení stanovené zákonem č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 (dále jen „obvodní soud“), neboť má za to, že jím bylo porušeno jeho právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a právo vlastnit majetek podle čl. 11 odst. 1 Listiny.

2. Napadeným usnesením obvodního soudu byla podle § 148 odst. 1 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. ř.“) zamítnuta stížnost stěžovatele proti usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Odboru obecné kriminality (dále jen „policejní orgán“) ze dne 19. 8. 2020, č. j. KRPS-204463-8/TČ-2020-010072.

3. Rozhodnutí policejního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o zajištění finanční hotovosti ve výši 13 400 Kč, bylo stěžovateli doručeno 19. 8. 2020. Lhůta pro podání stížnosti proti usnesení policejního orgánu ze dne 19. 8. 2020 o zajištění finanční hotovosti skončila v pondělí 24. 8. 2020. Právě v tento den byla policejnímu orgánu podána prostřednictvím obhájkyne stěžovatele blanketní stížnost se sdělením, že bude odůvodněna ve lhůtě 10 dnů poté, co bude obhájkyň stěžovatele umožněno nahlížet do spisu. Následně dne 10. 9. 2020 bylo policejnímu

orgánu skutečně doručeno avizované odůvodnění stížnosti. Napadeným usnesením obvodního soudu však byla stížnost stěžovatele zamítnuta (viz shora) jako opožděná.

4. V kontextu odůvodnění napadeného usnesení obvodního soudu je zřejmé, že obvodní soud vůbec nerefletoval blanketní stížnost stěžovatele ze dne 24. 8. 2020, která byla policejnímu orgánu doručena téhož dne, tedy v zachované zákonné lhůtě. Stěžovatel proto brojí proti postupu obvodního soudu, který napadeným usnesením zamítl stížnost stěžovatele jako opožděnou a v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval, že stěžovatel svou stížnost podal až 11. 9. 2020, přestože posledním dnem k podání stížnosti bylo v souladu s § 143 odst. 1 tr. ř. a § 60 odst. 1, 3 tr. ř. pondělí 24. 8. 2020. Z tohoto důvodu se obvodní soud podanou stížností meritorně vůbec nezabýval, neboť vycházel z toho, že následně doručené odůvodnění dříve podané blanketní stížnosti bylo podáno opožděně.

5. Stěžovatel je přesvědčen, že napadeným rozhodnutím došlo k zásahu do jeho ústavně zaručených práv, a to v důsledku zásadního procesního pochybení ať již ze strany orgánů činných v trestním řízení, kteří obvodnímu soudu blanketní stížnost buď nepostoupily, nebo ze strany obvodního soudu, který k včasné blanketní stížnosti nepřihlédl.

II. Vyjádření účastníka řízení a replika stěžovatele

6. K výzvě Ústavního soudu se k ústavní stížnosti (zejména k postupu, jak bylo nakládáno s blanketní stížností ze dne 24. 8. 2020) vyjádřil Obvodní soud pro Prahu 4 jako účastník řízení. Ústavní soud si zároveň vyžádal soudní spis vedený u obvodního soudu pod sp. zn. 0 Nt 20057/2020.

7. Obvodní soud ve vyjádření toliko uvedl, že ve spisovém materiálu, který měl soud k dispozici, je založena pouze stížnost vč. odůvodnění datovaná dnem 9. 9. 2020. Z obsahu této stížnosti ani z dalšího přítom nebylo patrné, že by dříve byla podána ještě jiná (blanketní) stížnost.

8. S ohledem na obsah vyjádření obvodního soudu stejně jako s ohledem na obsah vyžádaného spisového materiálu, bylo toto vyjádření účastníka řízení zasláno stěžovateli k případné replice.

9. Stěžovatel v replice doložil elektronickou doručenkou k datové zprávě, kterou byla dne 24. 8. 2020 policejnímu orgánu doručena blanketní stížnost. Současně stěžovatel nesouhlasí s tvrzením obvodního soudu, že z obsahu odůvodnění stížnosti ze dne 9. 9. 2020 nebylo vůbec patrné, že dříve nebyla podána blanketní stížnost, jelikož v samotném podání ze dne 9. 9. 2020 se uvádí, že „...obviněný podal (...) stížnost, kterou odůvodňuje následovně.“

III. Vlastní hodnocení Ústavního soudu

10. Ústavní soud zvážil obsah napadeného rozhodnutí i průběh řízení, který mu předcházel, a dospěl k závěru, že ústavní stížnost stěžovatele je důvodná.

11. Ústavní soud ve své rozhodovací praxi opakovaně uvedl, že o protiústavnost jde i tehdy, vybočuje-li procesní postup soudu ze zákonných pravidel, jež řízení před ním upravují, a toto vybočení je způsobilé se promítnout (stěžovateli negativně) do jeho výsledku. Tak je tomu rovněž v případě zřetelných administrativních pochybení soudu, jímž je kupříkladu nedostatečné seznámení se s obsahem spisu, založení rozhodné listiny do spisu jiného, omyl při datování jejího příchodu apod. [srov. nálezn sp. zn. III. ÚS 290/06 ze dne 28. 6. 2007 (N 108/45 SbNU 459)]. Z pohledu práva na spravedlivý (řádný) proces totiž nemůže obstat výrok soudu založený "na věcně nesprávných argumentech".

12. K problematice blanketního opravného prostředku uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 4. 6. 1998, sp. zn. III. ÚS 308/97 (N 63/11 SbNU 119), že je především věcí toho, kdo takový opravný prostředek podal, aby si přiměřeným způsobem vytvořil situaci, aby mohlo být soudem v době rozhodování o něm přihlédnuto ke všemu, co v následném, a tedy opožděném, odůvodnění přednesl. V praxi se jedná především o oznámení obhájce soudu, že blanketní stížnost dodatečně písemně odůvodní, a sdělení lhůty, ve které toto odůvodnění doručí.

13. V nálezech Ústavního soudu ze dne 10. 11. 2008, sp. zn. I. ÚS 1895/08 (N 194/51 SbNU 345), ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. II. ÚS 200/13 (N 123/70 SbNU 127), ze dne 25. 9. 2014, sp. zn. I. ÚS 2346/14 (N 177/74 SbNU 543), ze dne 20. 9. 2016, sp. zn. II. ÚS 1820/16 (N 180/82 SbNU 749), ze dne 4. 9. 2018, sp. zn. I. ÚS 1692/18, ze dne 6. 12. 2019, sp. zn. III. ÚS 3333/19 a ze dne 1. 4. 2020, sp. zn. I. ÚS 3955/19, se pak Ústavní soud zabýval případy, kdy si stěžovatelé, resp. jejich obhájci, vytvořili výše zmíněnou situaci, aby mohlo být soudem v době rozhodování o stížnosti náležitě přihlédnuto k námitkám v odůvodněních stížností, které zaslali v dodatečně a předem oznámené lhůtě po doručení písemného odůvodnění rozhodnutí, avšak soudy k těmto námitkám nepřihlédly, ačkoliv tu možnost měly či mohly mít. Ústavní soud v citovaných nálezech dovodil, že právo na soudní ochranu dle čl. 36 odst. 1 Listiny zahrnuje povinnost obecných soudů vypořádat se se vším, co vyšlo v průběhu řízení najevo a co účastníci řízení tvrdí, má-li to vztah k projednávané věci, a skutečnost, že se soud s námitkou, která má vztah k projednávané věci, nijak nevypořádal, zásadně zakládá protiústavnost daného rozhodnutí [srov. náleze ze dne 20. 12. 2005, sp. zn. I. ÚS 593/04 (N 230/39 SbNU 443), a náleze ze dne 3. 10. 2006, sp. zn. I. ÚS 74/06 (N 175/43 SbNU 17)].

14. Uvedená obecná východiska (viz také náleze ze dne 1. 9. 2020 sp. zn. III. ÚS 2130/20) dopadají i na nyní posuzovanou věc, v níž obvodní soud nevzal v potaz v zákonné lhůtě podanou blanketní stížnost, byť faktického pochybení se dopustil zřejmě již policejní orgán, který tuto blanketní stížnost nezaložil do spisu, na základě kterého následně obvodní soud rozhodoval a který měl k dispozici. Obvodní soud tedy vycházel z toho, že žádná blanketní stížnost nebyla v zákonné lhůtě podána a vycházel pouze z dodatečně doplněného odůvodnění stížnosti, které však posuzoval izolovaně jako novou stížnost, pročež dospěl k závěru, že byla podána po lhůtě.

15. Z vyžádané doručky datové zprávy je však zřejmé, že blanketní stížnost byla v zákonné lhůtě doručena policejnímu orgánu dne 24. 8. 2020. K tíži stěžovatele rozhodně nemůže jít pochybení policejního orgánu, který patrně blanketní stížnost vůbec nezaložil do spisového materiálu. Obvodní soud současně nevyvinul žádnou iniciativu k tomu, aby si ověřil, zda stěžovatel avizovanou blanketní stížnost (na níž se právě odkazuje v následném odůvodnění stížnosti) v zákonné lhůtě policejnímu orgánu skutečně zaslal.

16. Toto administrativní pochybení mělo jednoznačně negativní dopad do sféry stěžovatele. Pokud by obvodní soud měl spolu s odůvodněním k dispozici i samotnou blanketní stížnost, která následnému odůvodnění stížnosti logicky předcházela a která byla podána ve lhůtě, musel by se stížností obvodní soud meritorně zabývat a vypořádat jednotlivé stěžovatelovy námitky. Nesprávným postupem orgánů veřejné moci tak vznikla situace, kdy obvodní soud *de facto* zamítl námitky stěžovatele bez jejich meritorního přezkoumání.

17. Ústavní soud proto shrnuje, že obvodní soud tím, že rozhodl, aniž by vypořádal konkrétní stěžovatelovy námitky obsažené právě v doplnění stížnosti ze dne 9. 9. 2020, porušil jeho ústavně zaručené právo na soudní ochranu dle čl. 36 odst. 1 Listiny a právo na obhajobu podle čl. 40 odst. 3 Listiny.

18. Z výše uvedených důvodů proto Ústavní soud podle § 82 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu ústavní stížnosti vyhověl a podle § 82 odst. 3 písm. a) téhož zákona napadené

usnesení obvodního soudu zrušil. Rozhodl tak bez nařízení ústního jednání, neboť má za to, že od něho nelze očekávat další objasnění věci (§ 44 zákona o Ústavním soudu).

19. Ústavní soud tím vytvořil procesní prostor pro vydání rozhodnutí nového, v jehož rámci se obvodní soud bude moci vypořádat se všemi stěžovatelem uplatněnými námitkami a argumenty.

20. Protože Ústavní soud důsledně respektuje princip minimalizace zásahů do činnosti obecných soudů, nezabýval se dalšími námitkami stěžovatele, které uplatnil vůči dosavadnímu průběhu trestního řízení, neboť by to bylo předčasné. Ostatně i samotný stěžovatel si je vědom toho, že tyto skutečnosti v současné procesní fázi trestního řízení zatím nepodléhají ústavněprávnímu přezkumu (viz str. 4 ústavní stížnosti). Teprve poté, co obvodní soud napraví shora popsany procesní deficit, totiž bude stěžovatel moci - podle výsledku řízení - zvážit podání další ústavní stížnosti, která by se již týkala samotného merita věci.

P o u ě n í : Proti rozhodnutí Ústavního soudu se nelze odvolat (§ 54 odst. 2 zákona o Ústavním soudu).

V Brně dne 16. února 2021

Radovan Suchánek
předseda senátu